

[Halvgaard]

mange penge dengang, men i dag er vores udlandsgæld mangedoblet, og derfor er det endnu mere aktuelt også at få gennemført en fornuftig tilrettelæggelse af al skatteyderbetalt fritidsundervisning både administrativt, pædagogisk og økonomisk.

Er det f.eks. administrativt og økonomisk forsvarligt, at der inden for den samme mindre kommune tilbydes kurser i de samme fag fra flere forskellige sider: af den kommunale ungdomsskole og af 3-4 forskellige oplysningsforbund? Når det er større bysamfund, det drejer sig om, er det i orden, men ikke i en mindre kommune. Jeg tror, at deltagerne i de forskellige kurser er fuldstændig lige glade med, om det er ungdomsskolen eller det ene eller det andet oplysningsforbund, der arrangerer dem, blot fag, tidspunkt og sted passer dem. Det er eksempelvis et sådant samarbejde, vi lægger op til i vort forslag, således at der kan opnås besparelser administrativt og med hensyn til lederhonorarer, annoncer, brochurer og distribution.

Samtidig indeholder forslaget mulighed for at regulere tilskuddene til fritidsundervisningen, alt efter de økonomiske vilkår, og disse tilskud fra staten – jeg mener, at det må være staten, der finansierer det direkte – må så reguleres, alt efter hvor meget man har tilgodeset den afdeling inden for uddannelsessektoren, der hedder fritidsundervisning. Det må afhænge af landets økonomiske situation. Hvis vi skal have styr på vores økonomiske situation her i Danmark, så er det simpelt hen nødvendigt, at vi inden for alle områder sætter tæring efter næring, og det mener jeg at forslaget her lægger op til.

Også rent pædagogisk mener jeg det vil være en fordel, at alle kurserne arrangeres for alle over 14 år, således at vi ikke har den kommunale ungdomsskole, hvor vi har specielt de unge, og så har de ældre for sig. Jeg mener, at der er noget rigtigt i, at forældrene kunne tage deres børn med til fritidsundervisning, f.eks. til engelsk eller tysk eller et andet fag. De kunne følges ad; der er splitelse nok i hjemmene. På denne måde ville man opnå en bedre forbindelse mellem voksne og unge mennesker; det synes jeg absolut man har behov for i dag. Derfor mener jeg, at de forskellige argumenter, man har brugt imod forslaget, har skudt lidt ved siden af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om et 10 punkts program for voksenundervisning og folkeoplysning.

Af Ole Vig Jensen (RV) m. fl.
(Fremsat 1/3 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak til forslagsstillerne for dette oplæg til en debat om voksenundervisningen. Som helhed mener jeg at forslaget må karakteriseres som et positivt og konstruktivt oplæg.

I beslutningen fra 1980 om ungdomsuddannelserne hed det i punkt 10:

»For den voksne del af befolkningen udbygges uddannelsesstilbuddene efter principper svarende til tilbuddene til de unge.«

Som opfølgning heraf er der åbnet mulighed for direkte adgang til EFGs 2. del for voksne, og der er i de senere år sket en væsentlig udbygning af forskellige former for voksenuddannelse, herunder enkeltfagsundervisning, fritidsundervisning osv. Arbejdet med opfølgningen af dette punkt i beslutningen om ungdomsuddannelserne fortsætter selvfølgelig.

Forslagsstillerne har ret i, at der er behov for at give voksenundervisningen en stærkere placering i 1980ernes uddannelsespolitik på baggrund af dels sammenhængen mellem folkestyre og folkeoplysning, dels arbejdslivets øgede krav til uddannelse og efterud-